

Народження Ісуса Христа (з Нового Заповіту)

Автор Невідомий

Послав Бог архангела Гавриїла до міста галілейського, званого Назаретом, до Діви Марії. Марія, вихована при Єрусалимському храмі, з волі Божої була передана під заступництво старенького Йосифа. У його будинку й сталося Благовіщення.

Ангел, прийшовши до Діви, сказав їй:

— Радій, благодатна! Господь з тобою, благословенна ти поміж жінками.

Вона побачила його, збентежилася і міркувала собі, що це за привітання. І сказав їй ангел:

— Не бійся, Маріє, бо ти знайшла благодать в Бога. Ти народиш Сина і даси Йому ймення Ісус, бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів*.

А Марія озвалася до ангела:

— Як же станеться це, коли чоловіка не знаю?

І ангел промовив у відповідь їй:

— Дух Святий зійде на тебе, і міць Усевишнього огорне тебе, тому Святого, Якого ти народиш, називатимуть Божим Сином.

І відповідала Марія:

— Я — слуга Господня; нехай станеться мені за словом твоїм.

І пішов од неї Янгол. А старець Йосиф, який також довідався від архангела про цю таємницю, став служити Діви Марії не як звичайній дівчині, але як Матері Божій.

Цар, званий кесарем Августом, наказав зробити перепис усіх людей на землі. Це робили для того, щоб усі платили подушне (подать). Йосиф і Марія пішли до Вифлеєму, тому що колись це місто належало царю Давиду, а вони були його нащадками. Прийшовши до Вифлеєму, вони хотіли зупинитися на заїжджому дворі, але там не знайшлося жодного вільного місця. Тоді вони знайшли притулок у вертепі — печері, де пастухи ховалися разом з вівцями вночі й під час негоди. У цій печері й народився Син, Якого обіцяв Бог. Діва Марія сповила Його, але не мала вона колиски, тому поклала Дитя в ясла**. Ніхто з навколишніх не здогадувався, що за дивне Дитя лежало в тих яслах. Однак невдовзі це стало відомо пастухам, котрі стерегли свої гурти худоби на полі. Перед ними постав ангел Господній і повідомив їм, що Дитя, сповите пелюшками в яслах, — Спаситель світу. Ангел об'явив їм себе в такому сяйві, що все поле освітілося яскравим світлом. Світло все збільшувалося і збільшувалося, і раптом разом з ангелом з'явилося численне воїнство небесне, прославляючи Бога й вигукуючи: "Слава Всевишньому Богу, і на землі мир, а в людях добра воля". Слова "добра воля" означають добрі почуття або бажання Бога подарувати нам дещо сердечно добре. Господь виявив Свою ласку до нас тим, що послав у цей світ Свого Сина. Як чудово звучав спів ангелів про ласку Божу до людей! Аж ось спів затих. Ангели повернулися

на небо й навколо знову все огорнула пітьма.

Пастухи сказали один одному: "Ходімо до Вифлеєма, там народився Спаситель, Дитя, за Яке нам звістив Господь". Вони покvapливо пішли і справді знайшли там Марію, Йосифа та Дитя в сповиточку, у яслах. Пастухи із завмиранням серця підійшли до Дитини, знаючи, що це Син Божий, а потім розповіли батькам про все, що повідомили їм ангели. Вийшовши з печери, вони розказали всім зустрічним людям про те, що трапилося тієї ночі. Почувши такі новини, усі дивувалися розповідям пастухів, але були й такі, що слухали не уважно та все забували. Однак Діва Марія заховала ці слова в глибині свого серця, з ніжною любов'ю пригортаючи Дитя своє.

Далеко на сході від Єрусалима жили кілька волхвів (мудреців). Там, де всі поклонялися ідолам, ці мудреці пізнали справжнього Бога й шанували Його. Волхви спостерігали рух зірок на небі й знали їхні імена. Одного разу вони вгледіли на небі дивовижну зорю: такої вони ще досі не бачили. Це трапилося саме тієї ночі, коли народився в яслах Ісус-Дитя, але вони нічого не знали про Божественного Хлопчика. Бог відкрив їм очі, що в країні юдейській народився Цар, і саме в тому місці, над яким сяяла зоря. Тоді мудреці вирушили в неблизьку дорогу. Вони були заможними, тому їхали на верблюдах і везли для новонародженого Дитятка дорожочінні подарунки. Мудреці їхали дуже довго й нарешті приїхали до Єрусалиму. Не відаючи, де Дитя, вони запитували всіх зустрічних перехожих: "Де народжений Цар Юдейський? Бо ми бачили на сході зорю Його й прийшли поклонитися Йому".

Волхви вирушили до Вифлеєма, гадаючи, що їм нелегко буде знайти Дитятко. Однак, поглянувши на небо, вони побачили ту саму зорю. Зоря рухалася попереду волхвів, указуючи їм шлях; нарешті вони прийшли й застигла зоря над хатиною, де був маленький Ісус. Побачивши, що зоря зупинилася, мудреці зраділи невимовною радістю. Та радість їхня була ще сильнішою, коли вони побачили Дитя на руках у Матері Марії. Упавши на коліна, вони поклонилися Новонародженому і, відчинивши скарбниці свої, піднесли Йому дари: золото — як Цареві царів, пахучий ладан — як Богу (адже ладан запалюють у храмах під час богослужіння) і смирну (дорожочінну ароматну смолу), якою здійснюють помазання померлих, тому що Син Божий утілювався в людину і Йому, як і всім людям, належало померти. Так волхви показали свою любов до Дитини. Серця їхні палали любов'ю до Ісуса.

За "Біблією для дітей" (видавництво The Master's Foundation, Канада) та Біблією в перекладі Івана Огієнка

** Ім'я Ісус означає "Бог спасає", "Бог спасіння", "Спаситель".*

*** Ясла — годівниця, місце в хліві, куди закладають корм для худоби.*